

بررسی اثرات کاربرد عناصر آهن و منگنز بر خصوصیات کمی و کیفی گندم پیشتاز

محمد رضا بوربوری^{۱*} و محمد مهدی طهرانی^۲

- (۱) دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه، دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت، ساوه، ایران.
(۲) استادیار مؤسسه تحقیقات آب و خاک.

مقاله با پایان نامه دانشجویی مرتبط است.

*نویسنده مسئول مکاتبات M.boorboori@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۱/۱۸

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۱/۰۳

چکیده

به منظور بررسی اثرات سطوح مختلف عناصر آهن و منگنز بصورت مصرف خاکی و محلول پاشی و اثر متقابل این دو عنصر بر خصوصیات کمی و کیفی گندم، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوك کامل تصادفی با ۳ تکرار در آبان ماه سال ۱۳۸۷ در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه اجرا گردید. فاکتورهای آزمایشی شامل ۳ سطح مصرف خاکی آهن و منگنز و ۲ سطح مصرف محلول پاشی این دو عنصر به انضمام ترکیبی از تمام سطوح کودی فوق الذکر بوده است. نتایج نشان داد که هیچکدام از تیمارها بر روی درصد پروتئین و تعداد پنجه اثر معنی داری نداشت. مصرف خاکی کود آهن موجب افزایش معنی دار اجزای عملکرد، محتوای جذب آهن در دانه و غلظت آهن در دانه و اندام هوایی و تعداد پنجه بارور گردید در صورتیکه کاربرد خاکی کود منگنز موجب افزایش معنی دار اجزای عملکرد، محتوای جذب منگنز در دانه، غلظت منگنز در دانه و اندام هوایی گردید. همچنین نتایج نشان داد که کاربرد عنصر آهن بصورت محلول پاشی در مقایسه با شاهد موجب افزایش معنی دار وزن هزار دانه، محتوای جذب آهن در دانه، غلظت آهن در دانه، غلظت آهن در اندام هوایی و عملکرد دانه گردید در صورتیکه کاربرد عنصر منگنز بصورت محلول پاشی موجب افزایش معنی دار محتوای جذب منگنز در دانه، غلظت منگنز در دانه و غلظت منگنز در اندام هوایی گردید. کاربرد توام مصرف خاکی و محلول پاشی این دو عنصر با هم باعث افزایش معنی دار غلظت آهن و منگنز در دانه، محتوای جذب هر دو عنصر در دانه، غلظت آهن و منگنز در اندام هوایی گردید. نتایج حاصل از این آزمایش نشان دهنده این است که بین عناصر منگنز و آهن برهمکنش منفی وجود دارد. با توجه به نتایج آزمایش پیشنهاد می شود در مزارعی که دارای کمبود عناصر آهن و منگنز هستند حتما از کودهای محتوی این دو عنصر استفاده شود ولی فقط باید این مسئله را در نظر گرفت که استفاده توام این دو عنصر در دُزهای بالا صورت نگیرد چون بر همکنش منفی بین این عناصر وجود دارد.

واژه های کلیدی: آهن، گندم، محلول پاشی، مصرف خاکی، منگنز.

مقدمه

گندم نان (*Triticum aestivum* L.) بی شک مهمترین گیاه زراعی است و در بین گیاهان زراعی انگشت شماری که به عنوان منابع غذایی در سطح گسترده‌ای کشت می‌شوند، نقش عمده‌ای ایفا می‌کند و احتمالاً محوری برای شروع کشاورزی بوده است (امام، ۱۳۸۶). گندم با دارا بودن ارزش‌های زراعی از جایگاه ویژه‌ای در بین محصولات استراتژیک کشور برخوردار است. برای نیل به خود کفایی در محصولات کشاورزی به خصوص این گیاه استراتژیک لازم است میزان عملکرد در واحد سطح افزایش یابد و در این میان نقش عناصر غذایی ریز مغذی در افزایش عملکرد و بهبود وضعیت کیفی محصولات کشاورزی بسیار حائز اهمیت می‌باشد (ضیائیان، ۱۳۸۲). رفع کمبود عناصر ریز مغذی از جمله آهن و منگنز در مزارع گندم علاوه بر افزایش تولید، سبب غنی سازی این محصول که قوت غالب بخش عده‌ای از جمعیت را تشکیل می‌دهد، خواهد شد. تحقیقات محققان نشان داده که در ۳۷ درصد اراضی تحت کشت گندم ایران، کمبود آهن وجود دارد و همچنین ۲۵ درصد از این اراضی از کمبود منگنز رنج می‌برند (بلالی و ملکوتی، ۱۳۷۹).

ضرورت آهن برای گیاه از سال ۱۸۶۰ توسط Vansachs, knop معلوم شده است (Glass, 1989). آهن نقش مهمی در سوخت و ساز گیاهی به خصوص در سنتز کلروفیل که برای فتوسنتز گیاه ضروری است بازی می‌کند (Smith, 1984). در بسیاری از گیاهان، کمبود آهن موجب تحریک عکس العمل‌های مورفولوژیک و فیزیولوژیک متعددی می‌شود (Nikolic and Romheld, 1999).

Sharma و همکاران در سال ۱۹۹۴ بیان داشتند در گیاهان مبتلا به کمبود آهن، فتوسنتز خالص به ازای هر واحد سطح WUE کاهش یافت که این وضعیت احتمالاً به دلیل تاثیر آهن بر کلروفیل برگ و هورمون ایندول استیک اسید (IAA) می‌باشد، بدین ترتیب که کاهش میزان کلروفیلهای a و b موجب کاهش میزان فتوسنتز شده که این امر موجب تولید ماده خشک و در نتیجه عملکرد کمتری می‌گردد. تحقیقات نشان داده است که با مصرف کودهای محتوی آهن عملکرد دانه، غلظت آهن در دانه و کلش گندم، در صد پروتئین، تعداد دانه در خوشة و وزن هزار دانه به طور معنی داری افزایش می‌یابد (Hemantaranjan and Grag, 1988; Mohammad et al., 1990; Balali and Malakouti, 2002; Demirkiran and Ziaeyan and Malakouti, 2001).

در آزمایشات خود بر روی روش‌های مصرف آهن در گندم در یک خاک آهکی نشان داد که محلول پاشی آهن موجب ایجاد بالاترین غلظت و جذب آهن در اندام هوایی می‌شود و مصرف خاکی موجب ایجاد بالاترین عملکرد دانه می‌گردد.

مهمنترین نقش منگنز در گیاه دخالت در آزاد سازی اکسیژن فتوسنتزی در جریان شکستن مولکول آب است، به همین دلیل کمبود منگنز موجب کاهش فتوسنتز گیاهی میزان کربوهیدراتهای محلول به خصوص در

ریشه ها به میزان زیادی کاهش می یابد. کاهش کربوهیدراتات موجب کاهش تعداد دانه در خوش و وزن هزار دانه و در نتیجه موجب کاهش عملکرد می گردد (Marschner and Rommheld, 1995). گندم از گیاهانی است که بیشترین حساسیت را به کمبود منگنز نشان می دهد (Graham *et al.*, 1988).

حقوقان در آزمایشات خود به این نتیجه رسیدند که کاربرد آهن و منگنز به صورت خاکی و محلول پاشی و کاربرد توام آنها در گندم باعث افزایش اجزای عملکرد، افزایش غلظت این عناصر در دانه و کلش و نیز افزایش درصد پروتئین می گردد. (Seyedin, 2006 و همکاران، ۱۳۸۲).

هدف از انجام این آزمایش بررسی میزان توانایی جذب عناصر کم مصرف آهن و منگنز از طریق ریشه و اندام های هوایی و اثر متقابل روش های کاربرد بر اندام هوایی و دانه گیاه گندم بود.

مواد و روش ها

به منظور بررسی اثر عناصر آهن و منگنز بر خصوصیات کمی و کیفی گندم پیشتاز، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در گلخانه مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه واقع در یک کیلومتری شمال غرب شهرستان ساوه (۳۵ درجه و ۱ دقیقه عرض جغرافیایی شمالی، ۵۰ درجه و ۲۱ دقیقه طول جغرافیایی شرقی، با ارتفاع ۱۱۰۸ متر از سطح دریا) به اجرا درآمد. پیش از انجام آزمایش نمونه مرکبی از خاک تهیه شد و پس از خشک شدن در هوا و غربال توسط الک دو میلیمتری، مقدار آهن و منگنز خاک بوسیله DTPA استخراج و با دستگاه جذب اتمی اندازه گیری گردید (Lindsay and Norvel, 1978). نیتروژن موجود در خاک نیز با روش کجلدال (Mremner and Mulvaney, 1982) و مواد آلی با استفاده از روش والکی- بلک (اکسیداسیون تر) مورد اندازه گیری قرار گرفت (Nelson and Sommers, 1982). فسفر قابل عصاره گیری خاک نیز با استفاده از روش اولسن (کربنات سدیم، pH=8/5) و رنگ سنجی قراتت گردید (Olsen and Sommers, 1982). پتاسیم قابل عصاره گیری خاک نیز بوسیله محلول استات آمونیوم (۱/۰ نرمال) و روش شعله سنجی اندازه گیری شد (Mohammad *et al.*, 1990). با استفاده از دستگاه pH pH متر ۷/۲۵ بدست آمد (جدول ۱). تیمارهای این تحقیق عبارت بودند از مصرف آهن (با سطوح مصرفی ۰، ۵ و ۱۰ میلی گرم آهن در کیلوگرم خاک به صورت مصرف خاکی و محلولپاشی با محلول ۰ و ۲ در هزار کلات EDTA آهن) و مصرف منگنز (با سطوح مصرفی ۰، ۲/۵ و ۵ میلی گرم منگنز در کیلوگرم خاک به صورت مصرف خاکی و محلولپاشی با محلول ۰ و ۲ در هزار کلات EDTA منگنز) بود. محلولپاشی در مرحله پنجهزنی، ساقه رفتن و سنبله رفتن انجام شد. به منظور جبران کمبود مواد غذایی برای هر گلدان ۱۶۰ میلی گرم نیتروژن در کیلوگرم خاک به صورت اوره در سه

نوبت (۸۰ میلی‌گرم قبل از کشت و ۴۰ میلی‌گرم در مرحله پنجه زنی و ۴۰ میلی‌گرم در مرحله ساقه رفتن) در نظر گرفته شد. با توجه به آزمون خاک، فسفر و پتاسیم از منابع سوپر فسفات تریپل و سولفات پتاسیم به مقدار توصیه شده قبل از کشت به خاک هر گلدان اضافه شد. کشت بذور در نیمه اول آبان ماه صورت گرفت و در داخل هر گلدان تعداد ۱۰ عدد بذر گندم پیشتاز کشت گردید و پس از ۱۰ روز تعداد بوته ها به ۴ عدد کاهش یافت. گلدانها در داخل گلخانه و در محیط کنترل شده از لحاظ دما ($25\pm3^{\circ}\text{C}$ در طول روز و $17\pm3^{\circ}\text{C}$ در طول شب) نگهداری شدند و بوته ها در شرایط طبیعی از لحاظ طول روز رشد نمودند. در طول مدت آزمایش با توزین گلدانها و استفاده از آب مقطر، رطوبت خاک در حد ظرفیت مزروعه‌ای نگه داشته شد. پس از رسیدن محصول، گیاهان از محل طوقه قطع شدند. نمونه‌های سنبله و ساقه هر گلدان پس از شستشو با آب مقطر، در آون در دمای ۶۵ درجه سانتی گراد خشک گردیدند. برای اندازه‌گیری غلظت و محتوای جذب عنصر آهن و منگنز در کاه و دانه گندم نمونه‌ها آسیاب شدند، به روش خشک خاکستر و بوسیله دستگاه جذب اتمی اندازه گیری گردیدند (Lindsay and Norvel, 1978). درصد پروتئین دانه گندم نیز توسط دستگاه اندازه گیری ازت با روش کجلداال با اعمال ضربی ازت به پروطئین اندازه گیری گردید (Mremner and Mulvaney, 1982). پس از انجام آزمایشات مربوط به گیاه محاسبات مربوطه توسط روابط ریاضی انجام گرفت. اطلاعات گردآوری شده توسط نرم افزار SAS از لحاظ آماری تجزیه و تحلیل گردید و مقایسه میانگین به روش آزمون دانکن صورت پذیرفت.

جدول ۱: نتایج تجزیه شیمیایی خاک مورد آزمایش

منگنز	آهن	فسفر	پتاسیم	CEC mmol ⁺ /Kg	رس %	کربن آلی %	آهک %	pH	EC dS/m
میلی گرم در کیلوگرم خاک									
۰/۳۳	۰/۵۴	۶/۳	۶۵	۱۸/۲	۰/۴۸	۲۹	۱۱/۲	۷/۲۵	۱/۵

نتایج و بحث

نتایج به دست آمده در جدول ۲ نشان داد اثرات کاربرد خاکی عنصر آهن و منگنز در سطح ۱ در صد و محلول پاشی عنصر آهن در سطح ۵ در صد بر عملکرد دانه گندم تاثیر معنی داری داشت در حالیکه محلول پاشی با عنصر منگنز تاثیر معنی داری بر عملکرد دانه گندم نشان نداد. نتایج به دست آمده در بررسی مقایسه میانگین ها جداول ۲ و ۳ نشان داد که کاربرد خاکی و محلول پاشی عنصر آهن باعث افزایش میزان عملکرد دانه شد.

با توجه به نتایج به دست آمده از جدول تجزیه واریانس، اثرات کاربرد خاکی عنصر آهن و منگنز بر افزایش وزن هزاردانه گندم در سطح ۱ درصد معنی دار بود. در حالیکه محلول پاشی این عناصر تاثیر معنی داری بر وزن هزار دانه گندم نداشت. نتایج حاصل از جداول مقایسه میانگین نشاندهنده‌ی تاثیرمثبت کاربرد خاکی و محلول پاشی عنصر آهن بر وزن هزار دانه بود. همچنین نتایج حاصل از جدول ۷ نشان داد که کاربرد توام عناصر آهن و منگنز تاثیر معنی داری بر وزن هزار دانه نداشت. نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد اثرات کاربرد خاکی عناصر آهن و منگنز بر تعداد دانه در سنبله گندم در سطح ۱ درصد معنی دار بود ولی محلول پاشی این دو عنصر تاثیر معنی داری بر تعداد دانه در سنبله نداشت. بررسی جداول مقایسه میانگین جداول ۳ و ۴ نشان داد که کاربرد خاکی و محلول پاشی عنصر آهن بر افزایش تعداد دانه در سنبله اثری مثبت داشته است. بررسی جداول مقایسه میانگین جداول ۵ و ۶ نشان داد که کاربرد خاکی و محلول پاشی عنصر منگنز بر افزایش تعداد دانه در سنبله اثری مثبت داشته است. همچنین نتایج حاصل از جدول تجزیه واریانس نشان می‌دهد که کاربرد توام تمامی این کودها، تاثیر معنی داری بر تعداد دانه در سنبله نشان نداد.

بر طبق جداول ۳، ۴، ۵ و ۶ تجزیه واریانس، اثر کاربرد خاکی و محلول پاشی عناصر آهن و منگنز و کاربرد توام تمامی این کودها بر تعداد پنجه در گندم معنی دار نبود، اما بررسی جداول مقایسه میانگین نشان می‌دهد که کاربرد خاکی و محلول پاشی عنصر آهن بر افزایش تعداد پنجه اثر مثبت داشت.

بر طبق جدول تجزیه واریانس، اثرات کاربرد خاکی آهن بر تعداد پنجه بارور در سطح ۱ درصد معنی دار بوده در حالیکه محلول پاشی با عنصر آهن و کاربرد خاکی و محلول پاشی عنصر منگنز و کاربرد توام تمامی این کودها تاثیر معنی داری را بر تعداد پنجه بارور نداشت، بررسی جداول مقایسه میانگین نشان می‌دهد که کاربرد خاکی و محلول پاشی عنصر آهن بر افزایش تعداد پنجه بارور اثر مثبت داشت (جدوال ۳ و ۴). بررسی جداول مقایسه میانگین نشان می‌دهد که کاربرد خاکی و محلول پاشی عنصر منگنز بر افزایش تعداد پنجه بارور اثر مثبت داشته است (جدوال ۵ و ۶).

با توجه به نتایج به دست آمده از جدول تجزیه واریانس، اثرات مصرف خاکی و محلول پاشی عنصر آهن و مصرف خاکی عنصر منگنز و همچنین کاربرد توام تمامی این کودها بر غلظت و محتوای جذب عنصر آهن در دانه گندم در سطح ۱ درصد معنی دار بوده اند، در حالیکه محلول پاشی عنصر منگنز بر غلظت آهن در دانه در سطح ۵ درصد معنی دار بوده و بر محتوای جذب آهن در دانه اثر معنی داری نداشت. بررسی مقایسه میانگین ها جداول ۳ و ۴ نشان می‌دهد که مصرف خاکی و محلول پاشی عنصر آهن بر افزایش غلظت و محتوای جذب عنصر آهن در دانه مثبت بوده است. بررسی مقایسه میانگین ها جداول ۵ و ۶ نشان می‌داد که مصرف خاکی و محلول پاشی عنصر منگنز بر افزایش غلظت و محتوای جذب عنصر آهن در دانه اثر منفی

داشته است. در کاربرد توام تمامی این کودها جدول ۷، غلظت و محتوای جذب عنصر آهن در دانه را افزایش می دهد اما این افزایش بصورت خطی نبوده به گونه ای که بیشترین افزایش در تیمار $Fe10Mg0Fe0Mg0$ مشاهده گردید.

نتایج نشان میدهد، اثرات مصرف خاکی و محلول پاشی عناصر آهن و منگنز و همانطور کاربرد توام تمامی این کودها بر غلظت و محتوای جذب عنصر منگنز در دانه گندم در سطح ۱ درصد معنی دار بوده اند. بررسی مقایسه میانگین ها (جدول ۳ و ۴) نشان داد که مصرف خاکی و محلول پاشی عنصر آهن بر افزایش غلظت و محتوای جذب عنصر منگنز در دانه اثر منفی داشت. مقایسه میانگین ها در مورد کاربرد توام این کودها (جدول ۷) نشان داد که غلظت و محتوای منگنز در دانه افزایش $Fe0Mg5Fe0Mg2$ یافته اما این افزایش بصورت خطی نبوده به گونه ای که بیشترین افزایش غلظت منگنز در دانه در تیمار $Fe10Mg5Fe0Mg2$ و بیشترین افزایش محتوای جذب منگنز در دانه در تیمار مشاهده گردید و تا حدودی نشان از برهمنکنش منفی بین این دو عنصر بود.

با توجه به نتایج به دست آمده از جدول تجزیه واریانس، اثرات مصرف خاکی و محلول پاشی عناصر آهن و منگنز و همچنین کاربرد توام تمامی این کودها بر غلظت آهن در اندام هوایی گیاه گندم در سطح ۱ درصد معنی دار بود.

بررسی مقایسه میانگین ها (جدول ۷) نشان داد که کاربرد توام تمامی این کودها غلظت آهن در اندام هوایی را افزایش داد اما این افزایش بصورت خطی نبوده به گونه ای که بیشترین افزایش در تیمار $Fe10Mg0Fe2Mg0$ مشاهده گردید.

نتایج حاصل از جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثرات مصرف خاکی و محلول پاشی عناصر آهن و منگنز و کاربرد توام تمامی این کودها بر غلظت منگنز در اندام هوایی گیاه گندم در سطح ۱ درصد معنی دار بوده اند. بررسی مقایسه میانگین ها (جدول ۳ و ۴) نشان داد که مصرف خاکی و محلول پاشی عنصر آهن بر افزایش غلظت منگنز در اندام هوایی اثر منفی داشته است. بررسی مقایسه میانگین ها (جدول ۵) همانند تحقیقات مشابه نشان می دهد که مصرف خاکی و محلول پاشی عنصر منگنز بر افزایش غلظت منگنز در اندام هوایی اثر مثبت داشت. بررسی مقایسه میانگین ها (جدول ۷) نشان داد که کاربرد توام تمامی این کودها، بر غلظت منگنز در اندام هوایی اثر افزایشی داشته اما این افزایش بصورت خطی نبوده به گونه ای که بیشترین افزایش غلظت منگنز در اندام هوایی در تیمار $Fe0Mg5Fe0Mg2$ مشاهده گردید.

همانطور که از جدول تجزیه واریانس استنباط می شود، اثرات مصرف خاکی و محلول پاشی عناصر آهن و منگنز و کاربرد توام تمامی این کودها بر درصد پروتئین دانه معنی دار نبود اما بررسی مقایسه میانگین ها (جدول ۴ و ۵) نشان می دهد که مصرف خاکی و محلول پاشی آهن و مصرف خاکی منگنز بر افزایش درصد پروتئین دانه مثبت بوده است.

نتایج حاصل از این آزمایش، نشان داد که افزایش میزان مصرف آهن و منگنز باعث افزایش میزان عملکرد، وزن هزار دانه و تعداد دانه در سنبله گندم می شود. تحقیقات Malakouti و Balali در سال ۲۰۰۲، Mohammad و همکاران در سال

Tandon در سال ۱۹۹۵ با نتایج این تحقیق مطابقت داشت. این افزایش احتمالاً به دلیل نقش آهن در فعال ساختن حاملهای الکترون هر دو فتوسیستم (II,I) می‌باشد. در اثر کمبود آهن فتوسنتز شدیداً کاهش می‌یابد در حالیکه کمبود آن اثری بر تنفس ندارد. افزایش کودهای محتوی آهن، موجب افزایش میزان کلروفیل و در نتیجه افزایش میزان فتوسنتز می‌شود که این امر موجب تولید ماده خشک و عملکرد بیشتری می‌گردد، از طرف دیگر از تخریب کلروفیل جلوگیری می‌کند و در نتیجه میزان عملکرد بیشتر می‌شود (Hemantaranjan and Grag, 1988). همچنین مهمترین نقش منگنز در گیاه، دخالت در آزاد سازی اکسیژن فتوسنتزی در جریان شکستن مولکول آب است، به همین دلیل کمبود منگنز موجب کاهش فتوسنتز می‌شود. در اثر کاهش فتوسنتز گیاهی، میزان کربوهیدراتهای محلول به میزان زیادی کاهش می‌یابد. کاهش کربوهیدراتها موجب کاهش تعداد دانه در خوش و وزن هزار دانه و در نتیجه موجب کاهش عملکرد می‌گردد (Marschner and Rommheld, 1995).

نتایج این تحقیق نشان داد که مصرف عناصر آهن و منگنز علی رغم این که تاثیر معنی داری بر تعداد پنجه و تعداد پنجه بارور نداشت اما دارای روندی افزایش بود که این مساله نشان دهنده نقش مثبت عنصر آهن در بالابردن آنزیم‌های حاوی آهن Agrawal (1992). همینطور نقش عنصر منگنز در افزایش تعدادپنجه ها مثبت است. به این شکل که میزان کربوهیدراتهای محلول به خصوص در ریشه‌ها در اثر کاهش فتوسنتز، تقلیل می‌یابد (Rennan et al., 2007).

نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که تاثیر کاربرد خاکی و محلول پاشی عناصر آهن و منگنز بر غلظت و محتوای جذب آن عناصر در دانه و اندام هوایی مثبت بود. تحقیقات ملکوتی در سال ۱۳۷۵ Kashirad و Kostas در سال ۱۹۷۰ و Dordas در سال ۲۰۰۶ نتایج مشابهی را نشان داد. همچنین بررسی مقایسه میانگین نشان داد که مصرف خاکی و محلول پاشی عناصر آهن و منگنز بر افزایش غلظت و محتوای جذب عنصر دیگر در دانه و اندام هوایی اثر منفی داشت که بیانگر اثر منفی هر کدام از این عناصر در بالا بردن توان تجمع عنصر دیگر در بخش عملکرد کیفی در این گیاه بوده است که این موضوع اهمیت تغذیه متعادل عناصر را نشان داد. این نتایج با یافته‌های Seyedin در سال ۲۰۰۶، Romheld و Marschner در سال ۱۹۹۱ و ملکوتی در سال ۱۳۷۹ مطابقت داشت.

Kochian در سال ۱۹۹۱ معتقد است اولین عنصری که با منگنز بر همکنش ایجاد می‌نماید، آهن است. گیاهانی که به کمبود آهن از طریق ترشح مواد احیا کننده پاسخ می‌دهند، متabolیسم و جذب منگنز را افزایش می‌دهند. این افزایش در ابتدا به دلیل اسیدی کردن محیط ریشه (افزایش حلایت منگنز) و افزایش احیای Mn^{2+} , Mn^{4+} صورت می‌گیرد. در خاکهای آهکی این مکانیزم سبب جذب Mn^{2+} اضافی و حتی در موارد شدید، سبب سمیت منگنز می‌شود.

از نتایج جداول تجزیه واریانس استنباط می شود که اثرات مصرف خاکی و محلول پاشی عناصر آهن و منگنز و کاربرد توام تمامی این کودها بر درصد پروتئین دانه معنی دار نبود. Smith در سال ۱۹۸۴ میزان پروتئین دانه گندم را متأثر از شرایط محیطی به ویژه میزان آب در دسترنس گیاه و میزان نیتروژن خاک می داند. از آنجا که این دو عامل در تیمارهای مورد بررسی در این آزمایش به یک میزان اعمال شده بودند، در نتیجه می توان معنی دار نشدن میزان پروتئین دانه را توجیه نمود. اما با توجه به این مساله درصد پروتئین دانه دارای روندی افزایشی بوده، هر چند این روند افزایشی به صورت خطی نبوده و بر همکنش منفی بین عناصر آهن و منگنز در سطوح بالاتر این عناصر اتفاق افتاده است و در سطوح پایین تر این اثر وجود نداشته است که این موضوع اهمیت تغذیه متعادل عناصر را نشان می دهد. در ارتباط با تاثیر عناصر آهن و منگنز بر درصد پروتئین دانه نتایج مشابهی توسط Sharma و Marschner در سال ۱۹۹۱ و Romheld در سال ۲۰۰۶ همکاران در سال ۱۹۹۴ ارائه شده است.

نتیجه گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که عملکرد دانه، بیشتر به افزایش غلظت آهن و منگنز در خاک واکنش نشان داده و بیشترین عملکرد در بالاترین سطح مصرف آهن و منگنز در خاک حاصل شد. از طرفی بیشترین میزان جذب آهن و منگنز در دانه از طریق مصرف توام خاکی و محلول پاشی آهن و منگنز و در بالاترین سطح مصرف بدست آمد. بنابراین می توان نتیجه گرفت برای افزایش عملکرد دانه گندم بهتر است از روش مصرف خاکی آهن و منگنز استفاده نمود ولی برای بالا بردن غلظت آهن و منگنز در دانه و افزایش عملکرد کیفی دانه گندم، روش مصرف توام خاکی و محلول پاشی آهن و منگنز مناسب تر است.

جدول ۲ : نتایج تجزیه واریانس صفات مورد بررسی

(د) حیوال بایلا = مصرف خاک، آهن، C = مصرف خاک، متنبی، d = مصرف برق، آهن، E = مصرف برق، متنبی

جدول ۳: مقایسه میانگین سطوح مختلف مصرف خاکی آهن در صفات مورد بررسی

مصرف خاکی آهن	عملکرد دانه	وزن هزار دانه	تعداد دانه در سبلۀ	تعداد پیچه بارور	غذای منگنز در دانه	غذای آهن در دانه	محتوی جنب در اندام	غذای منگنز در دانه	غذای آهن در دانه	درصد پروتئین	غذای منگنز	غذای آهن	غذای آهن	غذای آهن	غذای آهن	غذای آهن	غذای آهن	
											(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/plant)	(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/kg)	(mg/kg)	
۱۲/۰۷ a	۱۴/۰۹ a	۱۱/۶۸/۸ c	۱/۳۷ a	۲/۶۸/ a	۳/۵۱/۵ c	۳/۳۶ b	۲/۸/ a	۱/۲۹ c	۱/۲۹ b	۱۲/۷۷ a	۱۰/۴۵/۱ b	۱۳/۱۲/۲ b	۱/۳۹ b	۱/۲۹ b	۴/۶۱/۲ b	۳/۳۰ b	۴/۱۳ a	۳/۷/۸ b
۱۲/۶۶ a	۱۰/۰۲/۲ c	۱۴/۵۷/۷ a	۱/۴۹ c	۱/۴۹ a	۲/۲۳/۹ c	۲/۲۳/۹ a	۲/۲۳/۹ a	۲/۲۳/۹ c	۲/۲۳/۹ b	۱۰/۰۷ a	۱۱/۴۰/۹ a	۱۱/۶/۸/۸ c	۱/۳۷ c	۲/۶۸/ a	۳/۳۶ b	۲/۸/ a	۳/۷/۷ a	۴/۱۳ a

*میانگین های دارای حروف مشترک از لحاظ اماری در سطح ها / معنی دار نمی باشد.

جدول ۴: مقایسه میانگین سطوح مختلف محلول پاشی آهن در صفات مورد بررسی

درصد پرتوئین دانه	محتوای اندام هوایی (mg/kg)	غذای منگنز در دانه	محتوای اندام هوایی (mg/kg)	غذای منگنز در دانه	محتوای جذب آهن در دانه	غذای منگنز در دانه	تعداد بنجه	تعداد بارور	تعداد بنجه	تعداد بارور	تعداد دانه در سنبله	تعداد دانه در سنبله	وزن هزار دانه (g)	وزن هزار دانه (g)	مصرف برگی آهن دانه (Litr) (g/pot)	عملکرد عمده دانه (g/pot)
۱۱/۶۷ a	۹۸/۸۱ a	۹۵/۷ b	۱/۴۴ a	۱/۴۹ a	۰/۵۴۲ a	۰/۵۴۲ a	۳/۲۰ a	۴/۱۱ a	۲/۸۴۲ a	۲/۸۴۲ a	۳/۸/۴۲ a	۳/۸/۴۲ a	۹/۸۸ b	۹/۸۸ b	.	.
۱۱/۸۳ a	۹۷/۴۹ b	۹۷/۴۵ a	۱/۳۵ b	۱/۳۵ a	۰/۶۹۶۹ b	۰/۶۹۶۹ a	۳/۳۰ a	۴/۲۰ a	۲/۸۷۵ a	۲/۸۷۵ a	۳/۶/۷۷ a	۳/۶/۷۷ a	۱۰/۳۸ a	۱۰/۳۸ a	۲/۱۰۰ a	۲/۱۰۰ a

*میانگین های دارای حروف مشترک از لحاظ آماری در سطح ۵٪ معنی دار نمی باشد.

جدول ۵: مقایسه میانگین سطوح مختلف مصرف خاکی منگنز در صفات مورد بررسی

درصد پرتوئین دانه	محتوای اندام هوایی (mg/kg)	غذای منگنز در دانه	محتوای جذب آهن در دانه	غذای منگنز در دانه	محتوای جذب آهن در دانه	غذای منگنز در دانه	تعداد بنجه	تعداد بارور	تعداد بنجه	تعداد بارور	تعداد دانه در سنبله	تعداد دانه در سنبله	وزن هزار دانه (g)	وزن هزار دانه (g)	مصرف خاکی منگنز (mg/kg) (g/pot)	
۱۲/۳۲ a	۱۱/۴/۰۹ c	۱۱/۹ a	۰/۹۵ c	۱/۷۶ a	۱/۷۶ c	۱/۷۶ c	۴/۲/۰۵ a	۴/۲/۰۵ a	۳/۲۰ a	۳/۲۰ a	۳/۹/۳۶ b	۳/۹/۳۶ b	۹/۸۰ b	۹/۸۰ b	*	*
۱۲/۸۵ a	۱۰/۶/۵۱ b	۱۱/۳/۰۵ b	۱/۲۳ b	۱/۶۷ c	۱/۶۷ c	۱/۶۷ c	۴/۰/۰۵ b	۴/۰/۰۵ b	۳/۲۲ a	۳/۲۲ a	۳/۹/۱۶ b	۳/۹/۱۶ b	۹/۶۶ b	۹/۶۶ b	۲/۱۵	۲/۱۵
۱۲/۷۷ a	۱۰/۵/۲۲ a	۱۰/۳/۹۷ c	۱/۳۷ a	۱/۴۸ b	۱/۴۸ b	۱/۴۸ b	۴/۰/۲۳ b	۴/۰/۲۳ b	۳/۲۲ a	۳/۲۲ a	۳/۱۱۴ a	۳/۱۱۴ a	۱۰/۹۴ a	۱۰/۹۴ a	۲/۱۰۰ a	۲/۱۰۰ a

*میانگین های دارای حروف مشترک از لحاظ آماری در سطح ۵٪ معنی دار نمی باشد.

جدول ۶: مقایسه میانگین سطوح مختلف مصرف برگ منگنز در صفات مورد بررسی

محتوای منگنز (mg/kg)	غذای آهن در اندام هوایی	محتوای منگنز در جذب آهن در دانه	غذای آهن در دانه		تعداد بنجه	تعداد در سنبله بارور	تعداد دانه	وزن هزار دانه	عملکرد دانه	مصرف برگ منگنز (Litr)
			در اندام	هوایی						
۱۱/۷۵ a	۵۸/۷۱ b	۹/۱۱۷ a	۰/۵۲ b	۱/۷۷ a	۱/۷۱ b	۳۶/۹۳ a	۳/۲۳ a	۲۴/۹۳ a	۳۸/۲۲ a	۸/۳۵ a
۱۱/۷۴ a	۶۴/۱۲ a	۸/۹۳۲ b	۰/۷۳ a	۱/۷۶ a	۱/۷۳ a	۳۶/۸۰ b	۳/۲۳ a	۲۵/۹۲ a	۳۸/۱۰ a	۸/۵۰ a
										۲/۱***

* میانگین های دارای حروف مشترک از لحاظ آماری در سطح ۵٪ معنی دار نمی باشد

جدول ۷: مقایسه میانگین سطوح مختلف مصرف خاکی آهن و منگنز و برگی آهن و منگنز در صفات مورد بررسی

منابع تغییر محلول پاشی صرف خاکی	غلظت آهن در دانه	غلظت منگنز در دانه	غلظت منگنز در دانه	محتوای جذب آهن در دانه	محتوای جذب منگنز در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت منگنز در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت آهن در دانه
اندام هوایی (mg/kg)	غلظت آهن در اندام هوایی (mg/kg)	محتوای جذب منگنز در دانه (mg/plant)	محتوای جذب آهن در دانه (mg/plant)	اندام هوایی (mg/kg)	غلظت آهن در دانه	غلظت منگنز در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت منگنز در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت آهن در دانه	غلظت آهن در دانه
Fe 0 Mg 0 Fe 0 Mg 0	۲۶/۶۳	۱۲/۶۹	۰/۴۴	۰/۹۳	۱/۱۳	۸۱/۳۳	۷۸/۳۳	۵۵/۶۰	۸۱/۳۳	۰/۶۸	۹۲/۶۶	۳۵/۹۶
Fe 0 Mg 0 Fe 0 Mg 2	۲۹/۹۶	۱۹/۰۳	۰/۶۸	۱/۳۰	۰/۵۷	۹۲/۶۶	۹۲/۳۰	۴۶/۳۰	۸۲/۳۳	۰/۹۶	۱/۱۳	۴۸/۳۶
Fe 0 Mg 0 Fe 2 Mg 0	۳۴/۶۳	۱۶/۶۹	۰/۶۰	۱/۳۲	۰/۵۰	۹۲/۶۶	۷۹/۰۰	۷۱/۱۰	۸۷/۳۳	۰/۹۰	۱/۰۶	۴۸/۳۶
Fe 0 Mg 0 Fe 2 Mg 2	۳۴/۶۳	۱۶/۶۹	۰/۶۰	۲۴/۰۳	۱/۰۶	۲۶/۳۶	۲۶/۶۳	۷۸/۳۳	۸۷/۳۳	۰/۹۶	۱/۱۳	۷۸/۳۳
Fe 0 Mg 2.5 Fe 0 Mg 0	۲۷/۳۰	۲۴/۰۳	۰/۷۸	۲۱/۳۶	۱/۲۳	۸۷/۳۳	۸۷/۸۳	۶۲/۸۳	۸۷/۳۳	۰/۷۸	۱/۲۳	۷۱/۱۰
Fe 0 Mg 2.5 Fe 2 Mg 2	۳۲/۳۰	۲۱/۰۳	۰/۷۷	۳۲/۶۳	۱/۲۴	۸۷/۳۳	۸۷/۸۰	۶۱/۸۰	۸۷/۳۳	۰/۷۷	۱/۲۴	۷۱/۱۰
Fe 0 Mg 5 Fe 0 Mg 0	۲۷/۳۰	۲۷/۳۶	۱/۰۰	۲۷/۳۶	۱/۰۳	۷۵/۰۰	۸۱/۴۳	۸۱/۴۳	۷۵/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۳	۸۶/۶۰
Fe 0 Mg 5 Fe 0 Mg 2	۲۹/۲۰	۲۹/۰۳	۱/۰۵	۲۹/۳۶	۱/۱۰	۷۵/۰۰	۷۵/۰۶	۷۱/۱۰	۷۵/۰۶	۰/۸۶	۱/۲۰	۴۸/۳۶
Fe 0 Mg 5 Fe 2 Mg 0	۳۱/۳۰	۲۴/۰۳	۰/۸۷	۳۳/۳۰	۱/۲۴	۷۵/۰۶	۷۲/۱۳	۷۲/۱۳	۷۵/۰۶	۰/۸۷	۱/۲۴	۷۲/۱۳
Fe 5 Mg 0 Fe 0 Mg 0	۴۰/۹۶	۱۱/۳۶	۰/۴۰	۴۰/۹۶	۱/۰۴	۱۰۲/۰۰	۳۱/۸۳	۳۱/۸۳	۱۰۲/۰۰	۰/۴۰	۱/۰۴	۴۸/۳۶
Fe 5 Mg 0 Fe 0 Mg 2	۴۱/۶۳	۱۶/۶۹	۰/۶۲	۴۱/۶۳	۱/۶۲	۹۷/۰۰	۴۸/۳۶	۴۸/۳۶	۹۷/۰۰	۰/۶۲	۱/۶۲	۳۹/۰۶
Fe 5 Mg 0 Fe 2 Mg 0	۴۶/۶۳	۱۳/۶۹	۰/۵۰	۴۶/۶۳	۱/۷۹	۱۰۸/۶۶	۳۸/۰۳	۳۸/۰۳	۱۰۸/۶۶	۰/۵۰	۱/۷۹	۳۹/۰۶
Fe 5 Mg 0 Fe 2 Mg 2	۴۰/۹۶	۱۳/۳۶	۰/۴۹	۴۰/۹۶	۱/۵۸	۹۷/۳۳	۵۹/۷۳	۵۹/۷۳	۹۷/۳۳	۰/۷۳	۱/۵۸	۳۸/۰۳
Fe 5 Mg 2.5 Fe 0 Mg 0	۴۰/۳۰	۲۰/۳۶	۰/۷۳	۴۰/۳۰	۱/۵۲	۹۷/۰۰	۵۶/۶۳	۵۶/۶۳	۹۷/۰۰	۰/۷۳	۱/۵۲	۳۸/۰۳
Fe 5 Mg 5 Fe 0 Mg 2	۴۰/۹۶	۲۴/۳۶	۰/۹۰	۴۰/۹۶	۱/۵۷	۹۰/۳۳	۷۲/۱۳	۷۲/۱۳	۹۰/۳۳	۰/۹۰	۱/۵۷	۷۲/۱۳
Fe 5 Mg 5 Fe 0 Mg 2	۴۰/۶۳	۲۷/۳۶	۱/۰۰	۴۰/۶۳	۱/۵۴	۸۹/۳۳	۸۱/۴۳	۸۱/۴۳	۸۹/۳۳	۱/۰۰	۱/۵۴	۷۲/۱۳
Fe 5 Mg 5 Fe 2 Mg 0	۴۰/۹۶	۲۱/۶۹	۰/۸۱	۴۰/۹۶	۱/۶۰	۸۹/۰۰	۶۳/۸۶	۶۳/۸۶	۸۹/۰۰	۰/۸۱	۱/۶۰	۷۲/۱۳
Fe 5 Mg 5 Fe 2 Mg 2	۴۰/۹۶	۲۱/۳۶	۰/۷۹	۴۰/۹۶	۱/۵۷	۸۹/۰۰	۶۲/۸۳	۶۲/۸۳	۸۹/۰۰	۰/۷۹	۱/۵۷	۷۲/۱۳
Fe 10 Mg 0 Fe 0 Mg 0	۴۷/۶۳	۱۱/۶۹	۰/۴۷	۴۷/۶۳	۲/۰۳	۱۲۴/۳۳	۳۲/۸۶	۳۲/۸۶	۱۲۴/۳۳	۰/۴۷	۲/۰۳	۴۶/۳۰
Fe 10 Mg 0 Fe 0 Mg 2	۴۰/۴۶	۱۶/۰۳	۰/۶۶	۴۰/۴۶	۱/۷۴	۱۱۲/۰۰	۴۶/۳۰	۴۶/۳۰	۱۱۲/۰۰	۰/۶۶	۱/۷۴	۴۶/۳۰
Fe 10 Mg 0 Fe 2 Mg 0	۴۶/۹۶	۱۲/۶۹	۰/۵۲	۴۶/۹۶	۲/۰۲	۱۲۴/۳۳	۳۵/۹۶	۳۵/۹۶	۱۲۴/۳۳	۰/۵۲	۲/۰۲	۴۶/۳۰
Fe 10 Mg 0 Fe 2 Mg 2	۴۰/۶۳	۱۳/۳۶	۰/۵۶	۴۰/۶۳	۱/۸۰	۱۱۲/۰۰	۳۸/۰۳	۳۸/۰۳	۱۱۲/۰۰	۰/۵۶	۱/۸۰	۴۶/۳۰
Fe 10 Mg 2.5 Fe 0 Mg 0	۴۰/۳۰	۲۱/۰۳	۰/۹۱	۴۰/۳۰	۱/۸۰	۱۱۱/۶۶	۶۱/۸۰	۶۱/۸۰	۱۱۱/۶۶	۰/۹۱	۱/۸۰	۷۰/۰۶
Fe 10 Mg 2.5 Fe 0 Mg 2	۴۱/۳۰	۲۳/۶۹	۰/۹۷	۴۱/۳۰	۱/۷۵	۱۱۲/۳۳	۷۰/۰۶	۷۰/۰۶	۱۱۲/۳۳	۰/۹۷	۱/۷۵	۵۶/۶۳
Fe 10 Mg 2.5 Fe 2 Mg 0	۴۰/۶۳	۱۹/۳۶	۰/۷۹	۴۰/۶۳	۱/۷۳	۱۱۲/۳۳	۵۵/۶۰	۵۵/۶۰	۱۱۲/۳۳	۰/۷۹	۱/۷۳	۷۱/۱۰
Fe 10 Mg 2.5 Fe 2 Mg 2	۴۰/۶۳	۱۹/۰۳	۰/۷۹	۴۰/۶۳	۱/۷۶	۱۱۲/۳۳	۷۹/۳۶	۷۹/۳۶	۱۱۲/۳۳	۰/۷۹	۱/۷۶	۵۵/۶۰
Fe 10 Mg 5 Fe 0 Mg 0	۴۱/۳۰	۲۴/۰۳	۱/۰۸	۴۱/۳۰	۱/۹۱	۱۰۱/۶۶	۷۹/۳۶	۷۹/۳۶	۱۰۱/۶۶	۱/۰۸	۱/۹۱	۵۷/۶۶
Fe 10 Mg 5 Fe 0 Mg 2	۴۱/۶۳	۲۶/۶۹	۱/۲۱	۴۱/۶۳	۱/۹۴	۱۰۲/۶۶	۵۹/۷۳	۵۹/۷۳	۱۰۲/۶۶	۱/۲۱	۱/۹۴	۷۹/۳۶
Fe 10 Mg 5 Fe 2 Mg 0	۴۱/۳۰	۲۰/۳۶	۰/۹۲	۴۱/۳۰	۱/۹۴	۱۰۲/۰۰	۵۹/۷۳	۵۹/۷۳	۱۰۲/۰۰	۰/۹۲	۱/۹۴	۵۹/۷۳
Fe 10 Mg 5 Fe 2 Mg 2	۴۰/۳۰	۱۹/۶۹	۰/۸۹	۴۰/۳۰	۱/۸۸	۱۰۲/۰۰	۵۷/۶۶	۵۷/۶۶	۱۰۲/۰۰	۰/۸۹	۱/۸۸	۵۷/۶۶

منابع

- امام، ی. ۱۳۸۶. زراعت غلات. چاپ سوم، انتشارات دانشگاه شیراز. ۵۹۲ صفحه. شیراز. ایران.
- بلالی، م.ر. و ملکوتی، م. ج. ۱۳۷۹. مقایسه روش‌های مختلف عناصر کم مصرف و سولفات منیزیم در افزایش عملکرد و بهبود کیفیت گندم آبی در استانهای مختلف ایران. مجموعه مقالات. نشر آموزش کشاورزی. صفحه ۱۵۲-۱۳۵.
- سدری، م.ح. و ملکوتی، م. ج. ۱۳۷۷. تعیین حد بحرانی عناصر ریز مغذی در مزارع گندم کردستان. مجله علمی پژوهشی خاک و آب. موسسه تحقیقات خاک و آب. جلد ۱۲. شماره ۵. تهران. ایران.
- شهابی فر، ج.، اردلان، م. و لطف الهی، م. ۱۳۸۲. مصرف بهینه کودهای شیمیایی حاوی عناصر کم مصرف و پتابسیم و نقش آن در عملکرد گندم. سومین همایش ملی توسعه کاربرد مواد بیولوژیک و استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی. وزارت جهاد کشاورزی، کرج. ایران.
- ضیائیان، ع. ۱۳۸۲. استفاده از عناصر کم مصرف در کشاورزی. معاونت آموزش و تجهیز نیروی انسانی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، وزارت کشاورزی، کرج. ایران.
- ملکوتی، م.ج. ۱۳۷۵. کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در کشور. شورای عالی سیاست‌گذاری کاهش مصرف سموم و استفاده بهینه از کودهای شیمیایی، وزارت کشاورزی، تهران. ایران.
- ملکوتی، م.ج. ۱۳۷۹. تغذیه متعادل گندم راهی به سوی خود کفایی در کشور و تأمین سلامت جامعه (مجموعه مقالات). نشر آموزش کشاورزی. صفحه ۴۲۸-۴۱۲.
- **Agrawal, H.P., 1992.** Assessing the micronutrient requirement of winter wheat. Commun. Soil Sci. Plant Anal. 23(17-20): 2555-2568.
 - **Balali, M.R. and Malakouti, M.J., 2002.** Effects of different methods of micronutrient application on the uptake of nutrients in wheat grains in 10 provinces. Iranian Journal of Soil and Water Sciences, Soil & Water Res. Ins. - Iranian Soc. of Soil Sci., 15(2): 1-11, Tehran, Iran.
 - **Demirkiran, A.R., 2005.** Determination of Fe, Cu and Zn Contents of Wheat and Corn grains from different growing site. Journal of animal and veterinary advances 8(8) : 1563-1567
 - **Graham, R.D., Hannam, R.J. and Uren, N.C., 1988.** manganese in soil and plants .kluwer academic publisher,Dordrecht,the netherlands. pp21-29

- **Glass, A.D.M., 1989.** Plant Nutrition. An introduction to current concepts. Jones and Bartlett Publishers. Boston, M. A.
- **Hemantaranjan, A. and Grag, O.K., 1988.** Iron and iron fertilization with reference to the grain quality of triticum eastivum L. J. of Plant Nutri. 11(6-11): 1439-1450.
- **Kashirad, A., 1970.** Effect of nitrogen, iron, manganese and manganese on yield and chemical composition of irrigated winter wheat in Iran. Israel. J. Agric. Res. 20 (4): 179-182.
- **Kochian, L.V., 1991.** Mechanisms of micronutrient uptake and translocation in plants. In: J. J. Mortvedt et al. (ed.). Micronutrients in Agriculture. 2nd ed. pp. 229-298. SSSA. WI.
- **Kostas , B.S. and Dordas, C., 2006.** Effect of foliar applied boron , manganese and zinc on tan spot in winter durum wheat.Crop protection. 25:657-663
- **Lindsay, W.L. and Norvel, W.A., 1978.** development of DTPA soil test for zinc, iron, manganese and copper. Soil Sci. Am. J. 42:421-428.
- **Marschner, H. and Rommheld, V., 1995.** Strategiest of plants for acquisition of iron. Iron Nutrition in Soil and Plants. Kluwer Academic Publishers. 375-388.
- **Mohammad, W., Iqbal, M.M. and Shah, S.M., 1990.** Effect of mode of application of iron and iron on yield of wheat (CV. Pak-81). Sarhad J. of Agric. 6(6): 615-618.
- **Mohammad, W., Igbul, M.M. and Shad, S.M., 1999.** Effect of mode application of iron & yield of wheat (CV. Pak-81. sarhad) of Agric 6(6)-615-618.
- **Mremner, J.M. and Mulyaney, C.S., 1982.** American society of Agronomy, Madison, WI. Nitrogen-total. PP. 595-624. In: page, A.L. (ED.), Methods of soil Analysis. Part 2.
- **Nelson, D.W. and Sommers, L.P., 1982.** Total carbon, organic carbon and organic matter. PP. 539-579. In: Page, A.L. (ED.), Methods of soil Analysis. Part 2, American Society of Agronomy, Madison, WI.
- **Nikolic, M. and Romheld, V., 1999.** Mechanism of Fe uptake by the leaf symplast: Is Fe inactivation in leaf a cause of Fe deficiency chlorosis? Plant and Soil. 215: 229-237.
- **Olsen, S.R. and Sommers, L.E., 1982.** Phosphorus. PP. 403-430. In: Page, A.L. (ED.), Methods of soil analysis. Part 2, American Society of Agronomy, Madison, WI.
- **Rennan, G.O.A., De-S.Dias, F., Macedo, S.M., Dos-santos, W.N.L. and Ferria, S.L.C., 2007.** Method development for the determination of manganese in wheat flour by slurry sampling flame atomic absorption spectrometry.Food chemistry . 101:397-400

- **Romheld, V. and Marschner, H., 1991.** Function of micronutrients in plant. pp. 297-370. In: J. J. Mortvedt et al. (ed.). *Micronutrients in AgriCulture*. 2nd ed. SSSA. WI.
- **Smith, B.N. 1984.** Iron in higher plants: storage and methabolic. *J. Plant Nutr.* 7: 75.
- **Seyedin, K., 2006.** Effect of microelement on wheat production. Maine AgriCultural Research Institute. Final report.
- **Sharma, N.P., Tripathi, A., Bishat, S.S. and Tripathi, A., 1994.** Effect of Fe on transpiration and photosynthesis in wheat (*triticum aestivum* L. CV. UP 115) grown in sand culture. *Indian J. of Exp. Biology.* 32 (10): 736-736.
- **Tandon, H.L.S., 1995.** Micronutrient in soils, crops and fertilizers. A sourcebook-cum – Directory. Fertilizer Development and Consultation Organization, New Delhi, India
- **Ziaeyan, A.H. and Malakouti, M.J., 2001.** Determination of critical level of Iron (Fe) in wheat farms and its effects on the yield and grain fortification in highly calcareous soils of Iran. *Iranian Journal of Soil and Water Sciences (Special issue: Agronomy).* 12(13): 45-56. SWRI, IR.

A Study of the Effects of Iron and Manganese Application on Quantity and Quality Characteristics of Wheat (*Triticum aestivum L.*)

Mohammad Reza Boorboori^{*1} and Mohammad Mehdi Tehrani²

- 1) M.Sc .Researcher scholar, Faculty Agricultural, Islamic Azad University .Saveh Branch
2) Assistant Professor, Faculty member of soil and water research institute

***Corresponding author** M.boorboori@yahoo.com

Received: 2011/01/23

Accepted: 2011/04/07

Abstract

To evaluate the effects of different levels of iron and Manganese intake as soil and foliar application and their interaction on wheat's qualitative and quantitative characteristics, a research was done as a factorial experiment in a randomized complete block design with 3 replications at the College of Agriculture, Islamic Azad University Saveh in November 2008. The factors of this research included 3 levels of Soil's consumption of iron and Manganese and 2 levels of spray of the mentioned elements ,in addition to a combination of all of these fertilizers. Results showed that none of the fertilizers had a significant effect on the protein and grain percentage. The Application of iron on soil compared with control significantly increased grain weight, content absorbed iron on seed, concentration of iron on seed, concentration of iron on the shoot and fertile tillers, while application of manganese on soil compared with control caused significant grain weight. Content absorbed manganese on seed, concentration of manganese on seed, concentration of manganese on the shoot. Results showed that spray of iron as compared with control view now significantly increased grain weight, content absorbed iron on seed, concentration of iron on seed, concentration of iron on the shoot;whereas, spray of manganese as compared with control view now significantly increased content absorbed manganese on seed, concentration of manganese on seed, concentration of manganese on the shoot. The results showed that a combination of all these fertilizers as compared with control view now significant increase concentration of iron on seed, concentration of manganese on seed, , content absorbed iron on seed, content absorbed of manganese on seed, concentration of iron on the shoot, concentration of manganese on the shoot. It can be concluded that iron and manganese have a negative Interaction on each other.

Key words: Iron, Wheat, Spray, Intake soil, Manganese.